

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010290
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3516010290.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júla 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

V. B.

nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom B. X., Dr. V. H. XXX/X, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/108/2016 zo dňa 23.10.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného V. B. pre skutok, ktorého sa podľa obžaloby Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom č. Pv/327/16/3304-20 zo dňa 29.7.2016 dopustil tak, že dňa 28.04.2016 v čase asi o 20.05 hod. v obci B. X. B., na ul. L.. H. XXX/XX, na L. poschodí panelového domu po predchádzajúcej slovnej hádke sa vyhrážal poškodenému F. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je jeho bratom, slovami „vyhodím ťa z okna“ a „zajebem ťa nožom“, čím vzbudil u poškodeného F. B. dôvodnú obavu o živote a zdravie, pričom k zraneniu poškodeného nedošlo a ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c), písm. e) Tr. zák., postupuje Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/108/2016 zo dňa 23.10.2017 bol obžalovaný V. B. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm.c), písm. e) Trestného zákona pre skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmienienečne odložil výkon trestu. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil zákaz kupovania alkoholických nápojov, návštev pohostinských zariadení a návštev kultúrnych a športových podujatí spojených s predajom alkoholu.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaviazal k povinnosti v skúšobnej dobe sa podrobiť výzve probačného a mediačného úradníka prípadne príslušníkov Policajného zboru

Slovenskej republiky na vykonanie kontroly dodržiavania zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného. V dôvodoch odvolania poukazoval na zásadné rozpory vo výpovediach poškodeného F. B. a svedkyne H. C., s ktorými sa súd prvého stupňa nevysporiadal. V jednej verzii svedkovia vypovedali, že sa mal vyhrážať so zbraňou a v inej verzii, že bez zbrane. Tieto tvrdenia vyvolávajú pochybnosť o celkovej pravdivosti výpovedí oboch svedkov. Poukazoval na to, že celý konflikt vznikol z dôvodu nemožnosti vysporiadania dedičstva, keď predmetnú garsónku, ktorú dlhodobo užíval poškodený, nemohli predať a štyria dediči sa podeliť o dedičstvo. Jeho vyhrážky voči bratovi, že ho vyhodí, boli zle pochopené, pretože ho nechcel vyhodiť z garsónky doslova, napríklad z balkóna, ale vyhodiť ho z užívania predmetnej garsónky. V súčasnosti už on dostal svoj podiel z dedičstva a preto medzi ním a bratom žiadne rozpory neexistujú. Pokiaľ sa týka tvrdenia svedkyne H. C., tu je potrebné poukázať na jej psychiatrické ochorenie, v dôsledku čoho je náchylná akýkoľvek spor vnímať z pohľadu, že ohrozuje jej bezpečnosť a zdravie. Napokon poukázal na závery znaleckého posudku MUDr. K. H. ohľadne jeho závislosti na alkohole, ktorá konštatovala na rozdiel od posudku F. E., že obžalovaný netrpí duševnou poruchou ani chorobou, že zistila u neho iba škodlivé užívanie alkoholu a nie závislosť, tak ako F. E.. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka okresnej prokuratúry vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že podľa jej názoru súd prvého stupňa správne zistil a ustálil skutkový stav a správne uznal obžalovaného vinným, poukázala na závery psychiatrického posudku najmä negatívny vplyv alkoholu na osobu obžalovaného a tiež na primeranosť uloženého trestu a uložených opatrení. S týmto sa stotožnila aj prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní a žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky stranami navrhované dôkazy a následne po vyhodnotení dôkaznej situácie správne ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, vychádzajúc z výpovede poškodeného F. B. a čiastočne z výpovede svedkyne H. C., že zo strany obžalovaného voči poškodenému boli prednesené vyhrážky, tak ako tieto vyplývajú zo skutku. Na druhej strane však odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa mal závažné pochybnosti o tom, či tieto vyhrážky skutočne mohli vyvolať u poškodeného dôvodnú obavu o život a zdravie, tak ako to má na mysli ustanovenie § 360 Tr. zák. Okolnosti prípadu podľa názoru odvolacieho súdu tomuto vôbec nenasvedčujú. Je zrejmé, že obžalovaný právom išiel riešiť situáciu ohľadne spoločného dedičstva ku garsónke po matke, keď poškodený zavinil, že sa ani jeden z dedičov nemohli dostať ku svojim peniazom odpredajom garsónky, ktorú poškodený užíval. Situáciu však nezvládol, pretože bol pod vplyvom alkoholu a vyslovil predmetné vyhrážky, ktoré ako sám uviedol, boli zle pochopené, keď vyhodnením poškodeného s garsónky mal na mysli vyhodenie ho z užívania tejto garsónky a nie z okna garsónky, čo je logické. Napokon samotný poškodený v trestnom oznámení uviedol, že obžalovaný nič nedržal v ruke, ani ho neťahal na balkón, videl, že obžalovaný je opitý, a preto nad tým len mávol rukou. Trestné oznámenie podal len preto, lebo by nikto nemal beztrestne vojsť druhému do bytu a tam sa mu vyhrážať. K tomu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že tak ako poškodený, aj obžalovaný bol majiteľom jednej štvrtiny predmetnej garsónky.

Vychádzajúc z hore uvedeného, dospel následne odvolací súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci bolo potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, vyhodnotiť závažnosť konania obžalovaného ako nepatrnú.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil trestnú vec obžalovaného Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.